

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopozeriste.rs

Издаје Народно позориште у Београду

ПРЕМИЈЕРА „ХЕНРИЈА ШЕСТОГ“, У РЕЖИЈИ НИКИТЕ МИЛИВОЈЕВИЋА, 11. МАЈА У ГЛОБ ТЕАТРУ

Први пут у Глоб театру

Легендарно позориште, лондонски Глоб театар прославиће ове године Шекспиров рођендан низом премијерних извођења његових дела, који ће трајати шест седмица и у оквиру којег ће бити изведене поставке свих 37 комада које је овај непревазиђени драмски писац написао. Како би читава продукција овог пројекта, названог „Globe to Globe“, који је почео 23. априла, одражавала глобални утицај који је Шекспир имао на светску књижевност и позоришну уметност, свака од представа биће изведена на другом језику, па су, сходно томе, у Лондон позвана позоришта из свих делова света, укључујући и нашу земљу. Част да представља Србију на овом јединственом театарском догађају припала је Народ-

ном позоришту у Београду, које ће 11. маја премијерно извести „Хенрија Шестог“ у режији Никите Миливојевића.

Редитељ напомиње да је овај комад, пре свега, прича о борби за власт, у којој се због разних ситних интереса, сплетки, мржњи, губи нешто много веће и значајније: „Када кажете борба за власт, сплетке, неслога, заправо имате утисак да говоримо о нашој стварности. Такође, постоји нешто типично ‘наше’ у том глумом, бесмисленом ина-ту, којим се препуцавају енглески лордови, где свако има своју истину, нико никоме не верује, нико није сигуран, и где се једни те исти сукоби непрестано понављају, преносе на нове генерације... Уопште, све је подређено тој страшној борби за власт и, наравно, све је дозвољено и могуће. То је нешто као

отворена рана где јасно видите прелом, али у том лудилу усијаних мозгова здрав разум нажалост ништа не може“, оцењује Миливојевић.

Представа која се игра у склопу Културне олимпијаде, биће изведена у оквиру „Балканске трилогије“ која подразумева извођење сва три дела „Хенрија Шестог“, а које ће уз Народно позориште играти Национални театар Албаније из Тиране и Национални театар из Битоља. Никита Миливојевић истиче да је значај овог нашег гостовања у Глобу између осталог и у чињеници да ће на сцени тог култног театра, први пут за 400 година његовог постојања, једна представа бити одиграна на српском језику. „Можете, наравно, претпоставити колико редитељу значи да га неко из Лондона позове, предложи му да режира Шекспира и да има премјеру у

Глоб театру. То је нешто заиста велико, јер Глоб је за све нас који се бавимо позориштем некакво ‘митско’ место. Шта то значи за нашу културу, наше позориште... о томе у овом тренутку заиста уопште не размишљам. Вероватно значи онолико колико нам уопште значе позориште, култура... Као и све друго, то је мање-више ствар интереса. Ако неко има интереса да му то буде важно, биће важно, ако нема, неће бити. Али, с друге стране, увек има људи којима је савршено јасно о чему се ту заправо ради и они сигурно препознају прави значај једног оваквог догађаја. То што је њих, нажалост, мало и што су тренутно ‘утишани’, не значи и да не постоје. Мени је, уосталом, глас те мањине одувек био важнији од буке већине“, каже он.

(наставка на стр. 2)

Ж. Б. П. Молијер

МИЗАНТРОП

Адаптација
ЈАН КОТ / ЕГОН САВИН

Редитељ ЕГОН САВИН

Премијера 19. маја
Репризе
20, 24. маја и 1. јуна 2012.ПОЗОРИШНЕ
НОВИНЕВечерње
НОВОСТИ

ПОПУСТ

ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

ШАБАЧКА ЂАВОЛИЈАДА

Шабачко позориште је 6. априла на Великој сцени имало успешно гостовање представе „Ђаволијада“ Михаила Булгакова, у драматизацији и режији Никите Миливојевића. То је прича о низу несрећних епизода из живота чиновника Короткова, које почињу оног дана кад на послу сазна да је стигао нови директор, и да ће уместо плате сви запослени добити накнаду у „производним артиклима“.

Р. П. Н.

СВЕТСКИ ДАН РОМА

Поводом 8. априла – Светског дана Рома, на Великој сцени је одржан културно-уметнички програм под називом „Ром, да то сам ја“. Скуп је отворен химном Републике Србије „Боже правде“, као и химном Ромског народа „Ђелем, ђелем“, а потом су се присутнима обратили управник Народног позоришта, који је свим грађанима ромске националности честитао празник, и Божидар Ђелић, у својству националног координатора Декаде Рома. У програму су учествовали професор хармонике из Лондона Ђулијано Мило, оперска певачица Наташа Тасић, КУД „Бакија Бакић“ из Врања, дувачки оркестар „Јовица Ајдаревић“, КУД „Ром Чукарица“ и група „Кал“.

Р. П. Н.

ЧЕТИРИ „ЗЛАТНА БЕОЧУГА“

Признања „Златни беоцуг“, која додељује Културно-просветна заједница Београда за трајни допринос култури главног града, уручена су 12. априла на Великој сцени. Жири, којим је председавао професор Дарко Танасковић, одлучио је да „Златни беоцуг“ за 2011. годину ове године добију и четири уметника из Народног позоришта: драмска уметница Радмила Живковић, драматург Ивана Димић, костимограф Марина Вукасовић Меденица и балетски уметник Константин Тешеа. Творци овог признања су песник Васко Попа, који је дао и име Награди, Радомир Стевић Рас и Јевта Јевтовић.

М. Б.

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ИГРЕ

Поводом 30. годишњице Међународног дана игре, Интернационални театарски институт ИТИ објавио је поруку Sidi Larbi Cherkaoui у којој се, између осталог, каже: „Плес не признаје границе на исти начин као друге уметности. Чак и када одређени стилови покушају да поставе себи границе или делају у одређеном оквиру – животни покрет, његова кореографија и потреба за непрекидним кретањем убрзо превладају и омогућују стиливима да се преплићу. Све се међусобно повезује, природно, и плес се настањује само на оном месту којем припада – а то је простор садашњице у сталној промени“. Поводом овог празника, 29. априла на Великој сцени је изведен балет „Александар“ у кореографији Роналда Савковића.

М. Б.

ГОСТОВАЊА У ГРЧКОЈ И РУМУНИЈИ

Међународне активности

Комад Албера Камија „Неспоразум“ у режији Вељка Мићуновића, биће изведен 24. и 25. маја на сцени Националног позоришта Северне Грчке у оквиру Фестивала театара Југоисточне Европе „Отворене границе“. У овој филозофској драми, која је премијерно одиграна 10. децембра прошле године на Сцени „Раша Плаовић“, улоге тумаче Љиљана Благојевић, Вања Ејдус, Марија Вицковић, Михаило Лађевац и Милан Гуговић. Мићуновић каже да је „Неспоразум“ читао као модерну трагедију трагања за срећом, верно следећи Камијеву драматуршку нит. „Контекст постратовске трауме је ту, па је ту. Та траума траје и као да се стално обнавља на овом простору, као да стално изнова мазохистички дражи на свежу крв и нову бол. Тако, апсурдност људске егзистенције, којом је Ками толико хранио свој опус, носи нешто од наше свакодневице, нешто актуелно, што осећамо на кожи, препознајемо у властитим страховима и циничним отклонима и беговима од њих“, каже млади редитељ.

Народно позориште ће гостовати 27. маја у Темишвару на сцени Националне опере, са култним балетом „Ко то тамо пева“ Војислава Вокија Костића, у кореографији и режији Ста-

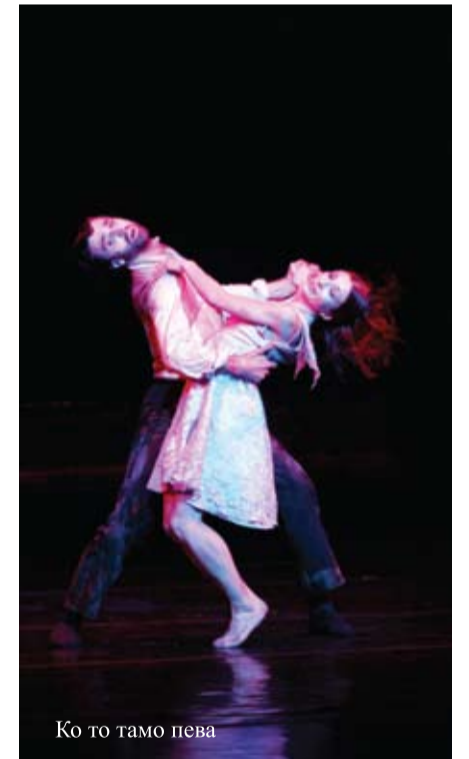
Неспоразум

РИГОНАТ У РИЈЕЦИ

Редитељка Народног позоришта у Београду, Тања Мандић Ригонат, са великим успехом је у Хрватском културном дому на Сушаку, у Ријеци, поставила своју драматизацију романа Ведране Рудан „Дабогда те мајка родила“, а премијера је одржана 30. марта. Представа је настала у копродукцији Хрватске драме ријечког ХНК Ивана пл. Зајца и ХКД театра Ријека.

ше Зуровца. Изванредна подела, у којој нема главних и споредних улога, врхунска музика без које представа не би била тако посебна, одлична кореографија и режија кроз коју је представљен наш менталитет, само су неки од детаља који су балету „Ко то тамо пева“, већ после премијерног извођења 22. децембра 2004. године, обезбедили статус и будућност достојну истоименог култног филма. Представа је у међувремену добила и више значајних признања, као што су Награда Удружења балетских уметника Србије „Димитрије Парлић“, Априлска награда града Београда, годишња Награда Народног позоришта...

М. Б.

Ко то тамо пева

НАСТАВАК СА НАСЛОВНЕ СТРАНЕ

Никита Миливојевић

Улогу Хенрија Шестог тумачи Хаџи Ненад Маричић, а у подели су и Предраг Ејдус (Бискуп од Винчестера, касније кардинал), Танасије Узунковић / Миодраг Кривокапић (Војвода од Глостера), Борис Пинговић (Војвода од Саммерсета), Небојша Кундачина (Лорд Толбот), Бранко Јеринић (Ерл од Ворика), Бранислав Томашевић (Ерл од Сафока), Слободан Бештић (Ричард Плантагенет), Александар Срећковић (Карло, краљ Француске), Павле Јеринић (Вернон), Бојан Кривокапић (Бесит) и Јелена

Ђулвезан (Јована од Орлеана). Драматург представе је Ивана Димић, сценограф Борис Максимовић, костимограф Марина Меденица, сценски говор је поставила др Љиљана Мркић Поповић, а сценски покрет Амелиа Бенет, музику потписује Бора Дугић, хорске аранжмане Димостенис Гривас...

Представа се припрема у копродукцији са „Глоб театром“ и Фондом „Лаза Костић“, а београдску премијеру очекујемо током јуна на Сцени „Раша Плаовић“.

■ М. Безбрадица ■

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ НАТАША ВЕЉКОВИЋ

Пролећни концерт на Великој сцени

Пијанисткиња светске репутације Наташа Вељковић, која већ дуже време живи и ради у Бечу, после годину и по дана је поново наступила у родном граду 29. априла, овог пута са аустријским виолинистом Волфгангом Давидом.

Вељковићева је прве наступе са оркестром имала већ са десет година. Након школовања у Београду код Мирославе Петровић и Арбо Валдме, 1982. је примљена на бечки Универзитет за музику и сценске уметности, у класу чувеног пијанисте Пола Бадуре Шкоде, где је дипломирала 1987. Усавршавала се на њујоршком Џулиарду и женевском Конзерваторијуму. Наступала је са великим бројем познатих европских оркестара, као што су Tonhalle Orkestar из Цириха, Оркестар Романске Швајцарске, Бечки камерни оркестар, Филхармонија „Јаначек“, Kapela Istropolitana, Оркестар РАИ, Оркестар Радио Катовице, као и са свим релевантним оркестрима са подручја бивше Југославије. Такође, успешно сарађује са многим познатим светским диригентима. Поред интензивне концертне активности, Вељковићева је успешан педагог, ванредни је професор Универзитета за музику у Бечу, а у периоду од 2007. до 2009. била је гостујући професор Универзитета за музику у чешком граду Острави.

Овом приликом сте београдској публици довели и специјалног госта...

Аустријски виолиниста Волфганг Давид и ја често наступамо заједно, али за овдашњу публику била је то премијера нашег дуа, што ме је јако радује. Извели смо дела Сарасагеа, Сен-Санса, Листа и Бетовенова „Пролећна соната“. Била сам веома узбуђена пред овај наступ, али не и нервозна, јер сам била уверена да ће то бити радостан пролећни концерт. Мислим да је било посебно интересантно што смо свирали у позоришном простору. Веома волим позориште, а у овом случају смо направили спој простора театра са концертом, што је за мене било врло инспиративно. Иначе, последњи концерт у Београду сам имала у новембру 2010. Наступала сам у Центру „Сава“ са Ксенијом Јанковић и Стефаном Миленковићем, а пратио нас је

Оркестар РТС-а, под управом Бојана Суђића.

Започели сте „дружење“ са клавиром са четири године, а прве јавне наступе имали сте у седмој години живота. Ко је открио Ваш таленат?

Одрасла сам у кући своје баке, у Улици Радивоја Кораћа број 7, где је био и клавир. Ту је био цео мој свет. Ту смо се препознали, клавир и ја. Онда су одрасли открили мој апсолутни слух и тако је све почело. Не пролазим више том улицом, јер више нема ни моје баке, ни наше баште, ни мог клавира... Ту, на том месту, где се сада налази један познати кафић, родила се моја љубав према музици. То је мој почетак. Иначе, и данас, после толико година, ја се у овом послу стално осећам као да сам на почетку.

Бавите се педагошким радом на престижним школама. Какву поруку упућујете младим пијанистима који се тек спремају да крену тим путем?

Са студентима сам пуно научила, то је увек подстрек за нека нова трагања и даје ми пуно свежине. Осим, наравно, када имам превише обавеза због концерата. Младима говорим да на бини не важе иста правила као у соби у којој вежбамо. На сцени све мора бити не сто, него триста посто. И онда се роди нешто ново, неочекивано, ту почиње уметност. То је тај пут, то су

ти стални почети које сам већ помињала.

Одавно је познато да концерте класичне музике не посећује само просвећена публика, него и снобови...

Да, има, наравно, пуно снобова, али уважавам и њих. Можда је наша мисија баш да од снобова направимо публику која једноставно воли музику. Заправо музичка публика не мора бити просвећена. Мислим да је баш у томе смисао, свако уво је отворено на свој начин.

Шта бисте желели да свирате, а још Вам се није указала прилика за то?

Много тога. Још један цео живот ми није довољан да бих одсвирала све што желим. Волела бих да снимим све концерте Моцартове музике. То је мој свет, онај из Улице Радивоја Кораћа 7.

■ Микојан Безбрадица ■

МУЗЕЈ
НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА
2010

МАЈ 2012.

ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић
ВЕЛИКАНИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА НА
ПОШТАНСКИМ МАРКАМА
Изложба реализована у сарадњи са ЈП ПТТ
саобраћаја „Србија“;
приређивач Зорица Јанковић

ИЗЛОЖБА

19. 05 | 18.00 БИЗАРНА СМРТ ДАБЛУТИА, аутор
Зоран Блажина – у оквиру манифестације Ноћ музеја

СУСРЕТИ

05. 05 | 18.00 СТЕНЛИ ВЕЛС, аутор књиге *Шекспир и
дружина* (Сlio 2009)

23. 05 | 18.00 ЕДИТ МАКЕДОНСКА, концертмајстор
Опере – поводом 30 година уметничког рада

31. 05 | 18.00 БИСЕРКА ЦВЕЈИЋ, примадона и проф.
емеритус

ПРОМОЦИЈЕ

16. 05 | 12.00 Миша Ђурковић и Димитрије Вујадиновић,
НАРОДНА КУЛТУРА У КУЛТУРНОЈ ПОЛИТИЦИ
СРБИЈЕ, издавачи Балканкулт фондација и Институт
за европске студије

29. 05 | 18.00 Милорад Искрин, ЈУБИЛЕЈ ШАПТАЧА,
издавач Народна библиотека Ужице

КОНЦЕРТ

03. 05 | 18.00 МУЗИЧКА ШКОЛА „АМАДЕУС“
30. 05 | 18.00 АНА МАРИНКОВИЋ, гитара

СЕЋАЊЕ

25. 05 | 18.00 БРАНИСЛАВ – ЦИГА ЈЕРИНИЋ,
глумац

ТРИБИНА

13. 05 | 18.00 РАЗВОЈ САВРЕМЕНЕ НОВОСАДСКЕ
ПЛЕСНЕ СЦЕНЕ, у оквиру 16. фестивала
кореографских минијатура

ОТВОРЕНА ВРАТА

05. 05 | 11.00 и 13.00 часова
26. 05 | 11.00 и 13.00 часова

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

ШАКА СОЛИ

У Музеју је 5. априла представљено 12. издање књиге Мире Ступице „Шака соли“, коју су објавили Национални театар и КИЗ „Алтера“. Уочи почетка промоције, управник Божидар Ђуровић је госпођи Ступици уручио Сребрњак Народног позоришта, као успомену на то вече. О књизи, али и о животу и раду велике драмске уметнице, говорили су оснивач и директор Академије уметности Душан Ђоковић, глумица Добрила Стојнић и драматург Жељко Хубач, који је прочитао и писмо редитеља Јагоша Марковића и рецензију проф. др Петра Марјановића.

М. Б.

СУСРЕТИ И ШКОЛСКИ ЧАС

У оквиру циклуса Сусрети, у априлу су одржане две вечери, са примадоном Радмилом Смиљанић и са драмским писцем Синишом Ковачевићем, а 19. априла је, у оквиру програма Школски час, домаћин била драмска уметница Нела Михаиловић.

М. Б.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: НИКОЛА ЈОВАНОВИЋ И НИНА ЈАНКОВИЋ, АЛСЕСТ И СЕЛИМЕНА У „МИЗАНТРОПУ“

Нискост и узвишеност људс

Драмски репертоар Велике сцене ће од 19. маја бити богатији за још једну представу у режији Егона Савина – Молијеров „Мизантроп“. У подели су Александар Ђурица, Бранко Видаковић, Небојша Кундачина, Душанка Стојановић Глид, Златија Ивановић, Љубивоје Тадић, Милош Ђорђевић и Милош Лаловић, а главне улоге тумаче Никола Јовановић и Нина Јанковић. У разговору за Позоришне новине, двоје младих глумаца, који ће дебитовати у

родном позоришту, говоре о изазовима које је пред њих поставио Савин.

Никола: Не осећам притисак због тога. Наравно да постоји неизвесност, али она је ту због комплексности Молијеровог текста и тешког задатка.

Нина: Искрено се надам да ћу оправдати Егоново поверење. Одушевљена сам целом екипом и сваког дана на проби научим нешто ново и то ћу да користим током целог рада, од сваког ћу помало да „крадем“ знање.

У галерији људских типова и карактера, мизантроп носи опречно одређење: или је реч о психопатолошкој деформацији која појединца унапред уклања из друштвеног контекста, или о човеку чије је понашање последица сукоба с друштвом. У првом случају рекло би се да мизантроп још није дорастао комедији, а у другом да већ припада драми. Ко је и какав је данас тај Молијеров „хејтер“, који занесен идеалима цинично одбија љубав, пријатеље, друштво?

Никола: Алсест не одбија љубав, али има стриктна тумачења тог појма. Његов сукоб са друштвом се заснива искључиво на моралним постулатима. Његов осећај за правду је неприкосновен. У свакодневним лажима и лицемерју види разврат друштва. Да ли је то психопатолошка деформација? И ако јесте, она није урођена већ стечена. Он жели да уклони себе из друштва људи, зато што види да врлина постаје непожељна а мане се прикривају ситним лукавствима и лажним наклоностима. То је оно што Алсест мрзи, али то су људске особине, а људи су само људи.

Где, у оквиру данашњег вре-

мена, балансира ваша Селимена? У којој мери је и даље кокетна, шармантна, заљубљена, али и тврдоглава?

Нина: Селимена је потпуно свесна себе, својих квалитета, свесна је своје привлачности. То користи да би остварила своје амбиције. Она је независна, слободна, млада девојка која за неке ствари нема границе! Једном речју, она је гејша модерног доба.

јемо особе који чине велики део нашег друштва. Уколико живимо са људима, значи и да пристајемо на правила игре, али сваки појдинац има своју борбу за опстанак, која се заснива на личним моралним утемељењима. Мизантроп лежи у нама, а данас га није лако обуздати. Пркос може бити здрава црта људског карактера, докле год не постане основна карактеристика. Тога се треба чува-

Мржња и љубав су људска осећања која су дозвољена, самим тим што се налазе у човеку. Није дозвољено користити се тим осећањима да би се чинило зло. За то не постоји оправдање, небитно је да ли се оно зове мржња или љубав. Колико би нам било теже да немамо „Мизантропа“? Колико је било тешко онима који нису имали Молијера?

Молијер пропитује односе међу људима и упућује оштру критику друштву, замерајући му лицемерје, корумпираност и похлепу. Може ли се уопште живети у друштву на чија правила игре не пристајемо?

Никола: Молијер је велики писац управо због тога што период од скоро 350 година није препрека за поставку његових комада. Ликови из „Мизантропа“ су углавном племићи са двора Луја XIV, а ми данас у њима препозна-

ти.

Нина: Сваки друштвени систем, од настанка цивилизације, подразумева одређени систем вредности и правила који људи унутар њега поштују. Проблем може настати када човек у том систему изгуби самог себе, и постане само човек у служби система, уместо да систем буде у служби човека.

На који начин, у данашњем времену, млади људи могу да сачувају себе, свој интегритет,

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ / МИХАИЛО ЛАЂЕВАЦ

Браним се позориштем

Михаило Лађевац је свакако један од најупосленијих глумаца у репертоару Народног позоришта – у ову сезону је ушао са једанаест представа, а у последња три месеца је имао чак две премијере, „Неспоразум“ Албера Камија и „Стаклену менаџерију“ Тенесија Вилијамса.

Ове две представе повезује неколико интересантних паралела: Ви у обе представе играте улоге госта, оба комада су написана 1944. и оба се баве, између осталог, и темом потребе малог, обичног човека „са маргина“, да побегне од сопственог окружења и живота у неки лепши и бољи...

Поред тога што је интересантно, прилично је поражавајуће да се ништа није променило у овом нашем свету. Обе драме су писане у току ратних буктиња. А онда су се ужаси, како се испоставило, после ослобођења само наставили. И тако све до данашњих дана... Колико је мени све то тужно, колико застрашујуће кад помислим: докле!? Зато су обе ове драме изузетно актуелне и мени је рад на њима био прилично узнемирујући. „Копажући“ да изградим лик, „копао“ сам по себи и пронашао и у себи и око себе много тога што ми је показало да се ништа није мењало, бар не на боље. Ако је и било неких помака, били су према ружнијем, тамнијем и болнијем. Тужно је све то... А најтужније је што не видим пут којим

треба кренути ка бољем, светлијем и лепшем.

Гост у „Неспоразуму“ је жртва овог времена, док је онај у „Стакленој менаџерији“ узрок невоље. А обојица желе да побегну од стварности, чиме бивају увучени у коло несреће...

То звучи тако песимистично...

Нажалост, јесте. Али ја се од свега тога браним – позориштем. То су моје „ружичасте наочаре“. Бескрајно сам уживао спремајући обе представе, понајвише због љу-

да са којима сам радио – са Ралетом Миленковићем, Олгом Одановић, Љиљом Благојевић, Бојаном Стефановић, Маријом Вицковић, Вањом Едјус, Ланетом Гутовићем, Александром Ђурицом, Вељком Мићуновићем – и то још тако драгоцене текстове великих писаца, па све то у мојој кући, Народног позоришту. Мислим да нема веће среће!

Иако су улоге које сте до сада играли заиста разнородне, стиче се утисак да сте превасходно комичар.

Да, моја највећа љубав јесте комедија, и увек ће остати. Мислим да нема већег умећа него да неког насмејеш, од срца. То осећам као своју обавезу. Смех смаграм важним аспектом живота, јер осим на расположење, ути-

че и на бољи имунитет и дубоко верујем да, ако можда и не продужава живот, свакако га чини лепшим.

У Народног позоришту сте од 2001, али са великим успехом сте на сценама овог театра играли и раније, као студент. Водите ли евиденцију колико сте улога и колико представа у матичној кући одиграли?

Насцене Народног позори-

ске душе

и како да се не претворе у некакви наказу да би успели?

Никола: Млад човек може, у извесној мери, да помогне себи тако што ће радити на свом унутарњем бићу. Мислим да је добар пут за то константно усавршавање у професији за коју је талентован. Нажалост, то га неће сачувати од отрова које друштво свакодневно просипа пред њега, али можда ће ојачати његову психу, како би се што боље борио са препрекама које су пред њим. Друштво производи мизантропе управо зато што не подржава, у довољној мери, даровите младе људе. А то се дешава зато што друштво осећа страх од њих. „Шта ако су они бољи од мене?“ Друштву није лако да се избори са тим питањем и због тога оно тежи осредњости, а не савршенству. Молијер је то осетио и на својој кожи, као што ће осетити већина младих, даровитих људи и данас.

Нина: Сачувати се може те вером у себе и у своје могућности. Млади морају да поштују себе, да би их други поштовали. Најлакше је препустити се, а најтеже остати свој и борити се за своју будућност.

Да ли се, када је реч

о људским односима, бар нешто променило од Молијеровог времена до данашњег царства **celebrity-a, reality-a, јефтине забаве и лажне стварности?**

Никола: Та лажна блазираност је постојала и у Молијерово време, као што постоји данас, само што је другачије „упакована“. Оно што се, суштински, не мења, јесу људи. Молијерови комади се и данас постављају зато што су ниско и уз-

ност људске душе непромењиви и увек ће постојати борба између ове две крајности. Докле год друштво има потребу за Молијером, значи да постоји тежња за променом на боље. Међутим, мислим да класика у позоришту полако изумире. Шта нам то говори?

Нина: Када је реч о људским односима у оном и овом времену, није се ништа променило. Зато је Молијер тако маестралан и велики писац, јер је и после скоро толико векова савремен и интригантан. Једина разлика је у томе што је данас уз помоћ модерних видова информација попут интернета, новина или телевизије, свачији живот доста приступачнији, те човек мора бити веома опрезан приликом одабира информација.

Микојан
■ Безбрадица ■

шта сам први пут заиграо 2. октобра 1997, улогу Валера у Молијеровој представи „Трагиф“. Пробе су почеле у мају те године. Од тада сам одиграо преко 1000 представа у Кући, иако сам имао паузу од девет месеци, док сам

служио војни рок, и још девет месеци када сам био на усавршавању на Новом Зеланду.

Имате ли времена и снаге за гостовања у другим театрима и другим медијима?

Тренутно имам тринаест наслова на репертоару и играм од десет до двадесет представа месечно на магичној сцени. Играм и у Мадлениануму, Академији 28, Позориштанцету „Пуж“, „Бошку Бухи“... остане ми мало времена које најчешће посвећујем деци. Радим у Драмском студију „Огледала“, који води Гордана Несторовски. Имамо четири групе од по двадесет и више малишана. Тамо „пуним батерије“ и уживам радећи са изузетно даровитом децом. И тако ми нестане места за друге медије као што су телевизија и филм... Али, ако буде неких понуда, сигуран сам да ћу и за то наћи времена.

Највише награда сте добили за улогу Поткољосина у Гогољевој „Женид-

би“ која је недавно одиграна 113. пут. Је ли то Ваша омиљена улога?

Сигурно је једна од најдражих, али ми је тешко да је окарактеришем као најомиљенију. Не могу да заобиђем ни Тому Диафоаруса у „Уображеном болеснику“ са Борисом Комненићем, као моју прву комичну улогу, или Трепљова у Чеховљевом „Галебу“, као моју прву главну улогу. За сваку постоји свој разлог зашто ми је најдража. Ја једноставно волим да играм. Волим сцену. Волим позориште.

Јесте ли задовољни током којим иде Ваша каријера? Која улога Вам је неостварени сан?

Апсолутно сам задовољан. Не бих мењао ништа. И драгом Богу сам захвалан што ми је дао дар, затим шансу, а онда ме све време још и чува, и води кроз овај дивни врт позоришта, у којем се још увек играм као дете.

■ Јелица Стевановић ■

У сусрет премијери

Молијер је, како би се и могло очекивати, један од најизвођенијих драмских класика на сцени нашег националног театра. Па ипак, његов „Мизантроп“ је током безмало век и по дуге историје ове куће имао свега две премијере. Прозни превод Сима Матавуља на сцену је 24. септембра 1892. поставио ондашњи први глумац Милорад Гавриловић (који је вероватно, према тадашњим обичајима, играо и главну улогу). Представа очигледно није наишла на добар пријем код публике, јер до репризе никад није дошло.

Следећи пут, овај комад се на репертоару нашао тек 19. новембра 1976, у адаптацији чувеног пољског позоришног теоретичара и критичара Јана Кота. Комад је, у прози, са пољског превоо Петар Вујичић, представу је режирао Борислав Григоровић,

живости и популарности, нешто од вечности – актуелности“.

Захваљујући Григоровићевој поставци, настао је „један ‘Мизантроп’ декостимиран, дикцијски освежен и осавремењен, историјски конкретизован“, који делује „блиско, растеређено и живо (...) забавно, угодно“. На почетку представе делови декора постављени на ротациону бину (високе кулисе које представљају стилизоване фасаде ондашњих богатих кућа), музика и Арлекинова пантомима, асоцирају на Молијерово време. Позорница се окреће и пред публиком је савремени амерички салон, кроз који ће у даљем току представе пролазити мушкарци у лежерним модерним дневним оделима и домаћица Селимена у вечерњим тоалетима.

Превладава мишљење критичара да су глумци успешно следили редитељевој замисао, мада је било и опаски о неуједначености у приступу улогама,

сценограф је био Душан Ристић који је креирао и костим Арлекина, костимограф је била Горица Попеску. Улогу Алсеста је тумачио Петар Банићевић, Филент је био Душан Јакшић, Павле Минчић је тумачио улогу Оронта, Вера Чукић је била Селимена, Огњанка Огњановић је играла Елијанту, Милка Лукић је била Арсионе, Предраг Ејдус је тумачио лик Клитандра...

Критика је била подељена: неки Котову интервенцију сматрају непотребном и недоследном, други истичу да је захваљујући њој комад „изгубио и нешто од своје академске неразумљивости и неприступачности, односно добио је у читљивости и присности. Тако је нешто од затворене савршености жртвовано

стиловима и жанровима играња. Творећи свог модерног Алсеста, Банићевић је „убедљив, тако да његова игра садржи ту молијеровску горчину и самоироничност“. Селимену која је код Кота постала распуштеница (неки је виде и као „савремену куртизану“), Чукићева игра ослањајући се на своју заводљиву појаву, „са пуном свешћу да моћ ове жене почива у њеној спољашњости, а слабост у претераном разоткривању унутрашњости“.

Представа је играна три сезоне и за то време је на тадашње две велике сцене Народног позоришта, на Тргу Републике и у Земуну, изведена укупно 27 пута, пред више од 10.000 гледалаца.

■ Јелица Стевановић ■

САРАДЊА СЕ НАСТАВЉА

У наставку Протоколом регулисане сарадње два национална театра, Народно позориште је угостило колеге из подгоричког Црногорског народног позоришта, које је 25. априла одиграло Гогољевог „Ревизора“ у режији Велка Мићуновића на Великој, а следеће вечери „Ласице“ Бојане Мијовић, у режији Стевана Бодрже на Сцени „Раша Плаовић“. Другог дана гостовања, Подгоричани су у Музеју Народног позоришта презентирали Издавачку делатност свог театра.

Р. П. Н.

ВАСКРШЊИ КОНЦЕРТ

Солисти, Хор и Оркестар Опере Народног позоришта поводом највећег хришћанског празника, одржали су Васкршњи концерт 18. априла на Великој сцени. Бројној публици представили су се прваци Опере Јадранка Јовановић, Сања Керкез, Јелена Влаховић, Миодраг Д. Јовановић, Иван Томашев, Јасмина Трумбеташ Петровић, Дејан Максимовић, Душан Плазинић и Хон Ли. На програму су биле арије из познатих опера Ђузепеа Вердија, Жоржа Бизеа, Петра Иљича Чајковског, Павела Чеснокова, Имра Калмана, Станислава Биничког, Франца Лехара, Франческа Чилеа...

Р. П. Н.

ТРИ ЗЛАТНЕ ЗНАЧКЕ

Признање „Златна значка“, које додељују Културно-просветна заједница Србије и Министарство вера и дијаспоре, уручено је 18. априла овогодишњим лауреатима на Сцени „Раша Плаовић“. Одлуку о 50 овогодишњих

добитника награде која се додељује за несебичан, предан и дуготрајан рад, и стваралачки допринос у ширењу културе, донео је жири у којем су били државни секретар Министарства вера и дијаспоре Милорад Јакшић, и књижевници Милован Витезовић и Марија Бишоп. Међу добитницима су чланови и сарадници наше Куће – првакиња Опере Александра Ангелов, глумица Вјера Мујовић, као и историчарка и кустоскиња Зорица Јанковић.

М. Б.

ХОР У БИБЛИОТЕЦИ

На Дан Народне библиотеке Србије, 23. априла, в. д. управника ове институције Дејан Ристић и управник Позоришта Божидар Ђуровић, потписали су Протокол о сарадњи чији је циљ пропагирање позоришне уметности, библиотечко-информационе делатности и културе. Почетак сарадње ће већ 24. маја обележити Хор Опере, занимљивим концертном у просторијама Народне библиотеке.

Р. П. Н.

ПРИЗНАЊА БАЛЕТСКИМ ИГРАЧИМА

Наши лауреати

Балетска уметност је изузетно специфична. Захтева необично много напора, сате вежбања и проба, понекад само ради неколико тренутака на сцени. Признања јавности, као и награде, велики су подстицај уметницима који на тај начин проналазе нове изворе енергије за предстојеће уметничке изазове које игра носи. Ово пролеће је балетским уметницима Народног позоришта до-

битника Награде и посебно почастиван, будући да иза награде стоји чувени Милорад Мишковић. Награда је била велико изненађење и за Јована Веселиновића који нам открива: „Изузетно ми је драго што сам добитник ове престижне награде, посебно јер се додељује први пут. Ово је велики стимуланс за играче, јер награду уручује светски признат уметник иза кога је респектабилна уметничка каријера. Искрено, награду нисам очекивао, али се захваљу-

на гостовању. Одлуку о признању, ове године једногласно је донео жири у саставу: Брус Стајвел (председник), Марија Вјештица и Паша Мусић. Милош Маријан је, по њиховој оцени, иако веома млад, показао велику одговорност, али поседује и изванредни таленат. Одговорним и пожртвованим радом остварио је изузетан напредак тумачећи широк дијапазон улога у класичном, неокласичном и савременом репертоару. „Нисам очекивао награду,

Јован Веселиновић

Јовица Бегојевић

Милош Маријан

нело низ значајних признања која ће обележити не само текућу позоришну сезону, већ и њихове уметничке каријере. Награде су заслужено понели уметници различитих генерација. Од младог Милоша Маријана, преко Јована Веселиновића, Јовице Бегојева до изузетне уметнице, примабалерине Ане Павловић.

Почнимо редом. Чувени балетски уметник Милорад Мишковић оснивач је Фондације „Мишковић“ која има задатак да доприноси и помаже развој уметничке игре и балета у Србији. Пратећи рад и уметнички развој балетских играча, Фондација је донела одлуку да се новоустановљена награда ова године додели двојици балетских солиста, сувереним носиоцима „принчевског“ репертоара у Београду – Јовану Веселиновићу и Јовици Бегојевићу који подједнако успешно наступају у различитим стиловама игре. Награда Фондације „Мишковић“ треба да охрабри и определи њихов даљи уметнички развој и афирмацију, а уручена је 27. марта 2012. у Народног позоришту.

Јовица Бегојевић нам открива да је био одушевљен и веома срећан када је сазнао да је један од до-

Ана Павловић

јем на томе што је неко препознао мој таленат и пожртвовани рад“.

Млади солиста Милош Маријан, овогодишњи је лауреат Награде „Радомир Вучић“. Признање које носи име великог балетског уметника установљено је прошле године и додељује се младим и талентованим балетским играчима до 28. године живота, који су се издвојили по техничкој или уметничкој интерпретацији солистичке улоге одигране на матичној сцени или

искрено, био сам веома изненађен. Ово је свакако велики подстицај за мене, значајан за моје самопоуздање, као и даљи напредак. Spreмам нове улоге, желим да оправдам поверење које ми је указано“, дели са нама Милош Маријан своје прве утиске.

Примабалерина Ана Павловић је значајним признањима које је до сада освојила додала и Награду „Терпсихора“, коју додељује Удружење професионалних балетских играча, кореографа и балетских педагога Србије. Она је први лауреат овог новоустановљеног признања. Одлуку је једногласно донео жири у саставу: Иванка Лукатели, примабалерина и балетски педагог, Божидар Ђуровић, позоришни редитељ и управник Народног позоришта, Снежана Арнаутовић, сценограф и академски сликар, Кокан Младеновић позоришни редитељ и управник Атељеа 212 и Роналд Савковић, првак балета и кореограф. Награда која носи име заштитнице плеса и музике у грчкој митологији, Терпсихоре, уручена је Ани Павловић 29. априла, на Светски дан игре, у Музеју Народног позоришта.

■ Бранкица Кнежевић ■

ЛИЧНОСТИ БЕОГРАДСКОГ БАЛЕТА (25) / ПИШЕ МИЛИЦА ЗАЈЦЕВ

ФЕЉТОН

Владимир Логунов: музика ми каже све...

Владимир Логунов (1942), истакнути карактерни солиста београдског Балета, кореограф значајног и обимног опуса оствареног на сценама у Београду, Новом Саду, Љубљани, Загребу, Сплиту, Скопљу, на Кипру као и на телевизији, педагог и кореограф у београдској и загребачкој балетској школи, свом раду је увек приступао са срдечношћу искрене словенске душе, удружујући стручна знања са лиризмом у уметничкој игри, било класичној, било савременој.

Прве играчке кораке начинио је у Сплиту, код Миле Катић, да би убрзо, 1956, постао ученик Балетске школе „Лујо Давичо“, коју је са успехом завршио 1964, у класи чувене Нине Кирсанове. Одмах је постао члан ансамбла Народног позоришта, где је постепено добијао све сложеније уметничке задатке. Већ у трећој сезони је играо Хилариона у „Жизели“, што сматра својим „крштењем“ као карактерног играча, мада је у дечачким сновима себе видео као класичног, отменог принца. Иако је са успе-

хом одиграо сложени Grand pas из „Бајадере“ (који је за Јелену Шантић и њега поставио Абдурахман Кумисмиков), као и ставове „Серенаде“ Чајковског у неокласичној Парлићевој поставци, његове карактерне улоге се ипак највише памте – Хиларион, Ротбарт, Копелиус (за којег је добио Награду Народног позоришта), Дроселмајер, Везир, пет различитих улога „Хофмановим причама“... Врхунац његове играчке каријере је била улога Карењина у Парлићевој „Ани Карењиној“, коју је тумачио посебно успешно истичући бол овог лика. Његовом Карењину се морало веровати.

Своје прве поставке Владимир је измаштао на дечјим кућним приредбама, где је био истовремено и „глумац“ и „кореограф“. Желја да кореографише увек је била присутна у његовом животу, па је 1973/74. био у Москви, где је на Државном институту за позоришну уметност, чувеном ГИТИС-у, специјализирао кореографију и педагогију. Његов кореографски деби на отварању 111. сезоне Народног позоришта (1979), био је

најава доласка два значајна млада кореографа – Логунова и Душана Тринића. О Владиној поставци сам тада забележила: „Владимир Логунов, коме је ово први кореографски рад у матичној кући, поставио је балет ‘Forma viva’ стилски чисто, једноставно и допадљиво држећи се проверених узора апстрактних неокласичних играчких облика... Логунову треба признати рационалност и свест о томе шта играчи који му стоје на располагању могу да одиграју, па је његова поставка тек у завршним ставовима поседовала нешто сложенији плесни контрапункт и виртуозније деонице...“ Уследиле су поставке класичних балета – „Дон Кихот“ и „Успавана лепотица“, које су се на нашој сцени задржале деценијама. Упоредо је за телевизију поставио „Маску црвене смрти“ Ивана Јефтића, савремену обраду Бетовенове „Месечеве сонате“ (коју је радио специјално за Јелену Шантић), као и „Калемегдански дивертименто“ Косте Бабића.

Запитан које су му кореографије најдраже, једном приликом је

рекао: „Веома волим ‘Су-срет прве врсте’ који сам радио за Иванку Лукатели и Радета Вучића. То је камерни дует, изведен са великим успехом у Љубљани, који говори о савременом животу, о отуђености, и то на гротескни начин, али затим показује да, уз храброст да с лица скинемо сопствену маску, можемо наћи истинску љубав. На Југословенском балетском такмичењу у Новом Саду добио сам награду за кратки балет ‘Грана без лишћа’, који сам поставио на музику Adadietta из Пете Малерове симфоније. Тај балет, као и доцнији ‘Јесењи плушак’, има дубоко лирско и носталгично расположење... Мислим да, на савим други начин, и ‘Доктор Цекил и мистер Хајд’, без обзира на тему, има извесну обојеност лиризмом и страсним осећањима...“

Овога пута остаћемо само код опуса који је Логунов остварио на матичној сцени. Иначе, према

сопственом исказу, сва своја кореографска дела започиње размисљањем, најпре о музици коју бира по личном осећању, пре свега на основу лиричности. Тек онда се рађа идеја о садржају, па потом припрема играчке интерпретације, која му, како подвлачи сваком приликом – каже све!

(наставиће се)

ФЕЉТОН: СЛОЈЕВИТА ЛИЧНОСТ МИЛАНА ГРОЛА (7) / ПИШЕ ЗОРАН Т. ЈОВАНОВИЋ

ФЕЉТОН

По повратку у Београд

Грол је већ 24. јуна 1902. постављен за перовођу комисије за израду Закона о Народног позоришту, на чијем је челу био Никола Ј. Петровић, управник Народног позоришта у пензији. Касније бележи: „Кад смо се вратили у Београд, Скерлић 1901, ја 1902, измењено је било много што шта на свим странама. У друштву Јанкове ‘Звезде’ нарочито. Преполовљено на два љута закрављена табора, оно се једним делом није више ни здрављало. Несрећни Јанко Веселиновић нагнан је био да своје име стави на лист који је бранио режим Краљице Драге, у времену његовог најнижег пада“ („Из предатне Србије“).

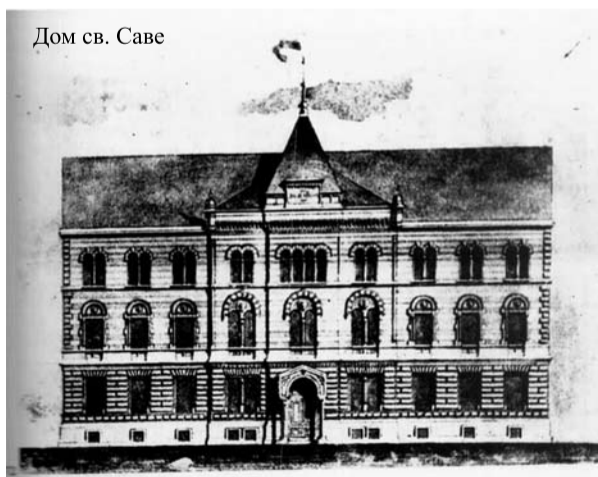
У политички живот улази одмах са универзитета и ступа у радикалну левицу (Самосталне радикале). Са Јованом Скерлићем наставља тесну сарадњу иако нису били истоветних политичких ставова. Грол пише политичке чланке у опозиционом „Дневном листу“, а уз њега су стални

сарадници Стеван Луковић, Бошко Љубишић, а повремено сарађују Радоје Домановић, Милорад Митровић, Владимир Рајић. Грол сарађује и у „Одјеку“, а књижевне прилоге објављује у „Звезди“ Јанка Веселиновића и „Српском књижевном гласнику“, чији са-

По повратку из Париза, Грол наставља рад у Народног позоришту, професор је београдских гимназија, сарадник и уредник новина и листова, бави се политиком...

радник остаје до краја његовог излагања 1941. године. Од 1906. до 1909. уређује „Дневни лист“, а пише у њему све до гашења листа 1911. Од 1912. до 1915. је уредник „Одјека“ и у том својству је 1913. кооптиран за члана Главног одбора Самосталних радикала, сарађујући блиско са Јованом Жујовићем, Јашом Прода-

новићем и Љубом Давидовићем. „У Београду, протестни збор поводом тешког стања Срба у Македонији, изложених гоњењу и убијању од стране Арнаута, сазивају за 29. септембар 1902: Алексан-

Дом св. Саве

дар Белић, Божа Марковић, Брана Петронијевић, Воја Маринковић, Милан Грол, Милан Ракић, Момчило Нинчић и др. Збор је отворио Божа Марковић, а говорили су Љуба Живковић, Драгутин Илић, Љуба Јовановић, Љуба Васиљевић, Станоје Станојевић, Бо-

жа Савић“, бележи „Дневни лист“ тих дана. Новембра 1905. Скерлић са групом књижевника и публициста, међу којима је и Грол, сазива и организује Конгрес југословенских књижевника и публициста. На Конгресу одржаном у Београду 6. новембра 1905. учествовали су и хрватски и бугарски писци. Група новинара противника људи око ‘Српског књижевног гласника’ протестовала је на Конгресу што није позвана.

Паралелно гради и наставничку каријеру. За професорски испит, марта 1905. је израдио на француском језику студију о француској фарси из 15. века, под

насловом „Фарса о Патлену“ (La farce de maître Pathelin). Београдски „Одјек“ од 19. априла 1903. бележи: „Наш пријатељ Милан Грол, суплент гимназије краља Александра Првог, премештен је за суплента неготинске гимназије, ‘по службеној потреби’. Како изгледа г. Грол је био ‘службено непотребан’ у Београду, јер је предавао српски и француски у две гимназије, и стизао још да сарађује на неправитељственим листовима“. Грол је већ 15. априла премештен за суплента у Неготинску гимназију, одакле се, после мајског преврата, враћа 31. августа 1904. и бива постављен за суплента у Трећу гимназију. За професора исте гимназије постављен је 29. јуна 1905, а већ 5. септембра 1906. премештен је за професора Прве београдске гимназије (која је у то време била смештена у Дом св. Саве), а 11. октобра 1910. за професора Друге београдске гимназије, где остаје веома кратко, до 1. јануара 1911.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

МАЈ 2012.

четвртак 19.30 КАЊОШ МАЦЕДОНОВИЋ драма Виде Опњеновић 03	петак 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 04	субота 19.00 ЗАЉУБЉЕН У ТРИ НАРАНЦЕ опера Сергеја Прокофјева 05	уторак 19.30 ЖИВОТ ЈЕ САН драма Педро Калдерона де ла Барке 08	среда 19.00 ФИГАРОВА ЖЕНИДБА опера В. А. Моцарта 09	четвртак 19.30 УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА балет П. И. Чајковског 10	петак 20.00 СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ НАЦИОНАЛНОГ АНСАМБЛА „КОЛО“ 11	субота 19.00 ТРУБАДУР опера Љузепеа Вердија 12	недеља 19.30 УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА балет П. И. Чајковског 13
понедељак 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 14	уторак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 15	среда 19.00 РИГОЛЕТО опера Љузепеа Вердија 16	четвртак 19.30 БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса 17	петак 19.30 МИЗАНТРОП / ПРЕТПРЕМИЈЕРА комедија Ж. Б. П. Молијера 18	субота 19.30 МИЗАНТРОП / ПРЕМИЈЕРА комедија Ж. Б. П. Молијера 19	недеља 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 20	понедељак 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 21	уторак 12.00 СВЕЧАНА ДОДЕЛА ДИПЛОМА СТУДЕНТИМА ВИСОКЕ СТРУКОВНЕ ШКОЛЕ „ВИСАН“ 22
уторак 19.30 БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса 22	среда 19.00 ЗАЉУБЉЕН У ТРИ НАРАНЦЕ опера Сергеја Прокофјева 23	четвртак 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 24	петак 19.30 ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића 25	субота 19.00 КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА опера Петра Маскањија 26	недеља 19.00 БОЕМИ опера Ђакома Пучинија 27	понедељак 19.30 ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ комедија Вилијама Шекспира 28	уторак 12.00 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом 45 година од оснивања Фондације „Солидарност Србије“ 29	уторак 19.30 АЛЕКСАНДАР балет у кореографији Роналда Савковића 29
среда 12.00 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом 55 година Завода за уџбенике 30	среда 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 30	петак 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 01	субота 19.00 ТРАВИЈАТА опера Љузепеа Вердија 02	недеља 19.30 ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића 03	понедељак 19.30 ПОКОНДИРЕНА ТИКВА комедија Јована Стерије Поповића 04	уторак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 05		

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

четвртак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 03	петак 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 04	субота 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 05	уторак 20.30 НЕСПОРАЗУМ драма Албера Камија 08	среда 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 09	четвртак 20.30 СТАРИ ДАНИ Б. Станковић / Н. Дугалић, гостује Позориште „Бора Станковић“, Врање 10	петак 14.00 XVI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА Удружење балетских уметника Србије и Нуро Алре-Адриа Банк СЕЛЕКЦИЈА ФИНАЛИСТА 11	субота 20.30 XVI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА Удружење балетских уметника Србије и Нуро Алре-Адриа Банк ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ 12	недеља 20.30 SHAKE YOUR BOOTY XVI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА РЕВИЈАЛНО ВЕЧЕ 13
понедељак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 14		уторак 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ комедија Владимира и Олега Пресњакова 15		среда 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 16	четвртак 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 17	субота 12.00 МИЛЕВА АЈНШТАЈН драма Виде Опњеновић, у извођењу ученика О.Ш. „Дринка Павловић“ 19	субота 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 19	недеља 20.00 ТРАГОМ ИСТОЧНЕ СВЕТЛОСТИ концерт Филхармоније младих „Борислав Пашћан“ 20
понедељак 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 21		уторак 20.30 СИМФОНИЈА РАДОСТИ Зорице Стојиновић, гостује Граско позориште Јагодина 22	среда 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 23	четвртак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 24	петак 10.00 ФЕСТИВАЛ „АМАДЕУС“ музичко такмичење 25	субота 10.00 ФЕСТИВАЛ „АМАДЕУС“ музичко такмичење 26	субота 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 26	недеља 20.30 ДРЖАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ драма Роналда Харвуда 27
понедељак 20.30 ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА комедија Ива Брешана 28	уторак 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 29	среда 20.30 МИСИС ТОЛСТОЈ драма Сергеја Коквкина 30	четвртак 10.00 ДРАМСКИ ФЕСТИВАЛ ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ „ДЕЧЈИ ДАНИ“ 31	четвртак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 31	петак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 01	недеља 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 03	понедељак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 04	

ДОГАЂАЈИ У МАЈУ

- 05.05. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНО ПОЗОРИШТА, у 11 и 13 часова
10.05. СТАРИ ДАНИ, Борисав Станковић / Небојша Дугалић, гостује Позориште „Бора Станковић“, Врање, Сцена „Раша Плаовић“
11.05. СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ НАЦИОНАЛНОГ АНСАМБЛА „КОЛО“, у 20 часова, Велика сцена
11-13.05. XVI ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА, Удружење балетских уметника Србије и Нуро Алре-Адриа-Банка, Сцена „Раша Плаовић“
11.05. СЕЛЕКЦИЈА ФИНАЛИСТА (улаз слободан), у 14 часова
12.05. ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ, у 20.30 часова
13.05. SHAKE YOUR BOOTY, кореографија Маша Колар и Зоран Марковић, у 20.30 часова
19.05. МИЛЕВА АЈНШТАЈН, драма Виде Опњеновић, у извођењу ученика О.Ш. „Дринка Павловић“, у 12 часова, Сцена „Раша Плаовић“
19.05. МИЗАНТРОП / ПРЕМИЈЕРА, комедија Ж. Б. П. Молијера, Велика сцена
20.05. ТРАГОМ ИСТОЧНЕ СВЕТЛОСТИ, концерт Филхармоније младих „Борислав Пашћан“, у 20 часова, Сцена „Раша Плаовић“
22.05. СВЕЧАНА ДОДЕЛА ДИПЛОМА СТУДЕНТИМА ВИСОКЕ СТРУКОВНЕ ШКОЛЕ „ВИСАН“, у 12 часова, Велика сцена
22.05. СИМФОНИЈА РАДОСТИ, у оквиру инклузивног пројекта „Бетовен заувек“, уз учешће особа са оштећеним слухом и говором, гостује Градско позориште Јагодина, Сцена „Раша Плаовић“
25. и 26.05. ФЕСТИВАЛ „АМАДЕУС“, музичко такмичење, у 10 часова, Сцена „Раша Плаовић“
26.05. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 11 и 13 часова
29.05. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА, поводом 45 година од оснивања Фондације „Солидарност“ Србије, у 12 часова, Велика сцена
30.05. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА, поводом 55 година Завода за уџбенике, у 12 часова, Велика сцена
31.05. ДРАМСКИ ФЕСТИВАЛ ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ „ДЕЧЈИ ДАНИ“, у 10 часова, Сцена „Раша Плаовић“

ГОСТОВАЊА У МАЈУ

- 11.05. СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА - Рума
11. и 13.05. ХЕНРИ ШЕСТИ - Културна олимпијада, Лондон
19.05. ГАЛА КОНЦЕРТ - Панчево
22.05. МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ - Студентски град
24.05. КОНЦЕРТ ХОРА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА - Народна библиотека Србије
24. и 25.05. НЕСПОРАЗУМ - Национално позориште Северне Грчке, Солун
27.05. КО ТО ТАМО ПЕВА - Темнишвар, Румунија
01.06. КО ТО ТАМО ПЕВА - Краљево

Радно време благајне: сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе. Недељом од 17 сати до почетка представе.
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА
Телефон благајне: 2620-946
Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnopozeriste.rs

Издавачка делатност Народног позоришта у Београду

За издавача Божидар Ђуровић, управник | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбрадица, Милош Дујаковић, Бранкица Кнежевић | Сарадници: Милица Зајцев, Зоран Т. Јовановић, Марија Милић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народног позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народно позориште у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180